Četiri poslednje pesme
Stanislav Živkov, slike

Odavna je ostala neriješena enigma o tomu mogu li povijest umjetnosti i slikarstvo jedno bez drugoga. Kao treći dio simbioze umjetnosti može se smatrati i glazba. Zna se da su mnoga umjetnička dela nastala nadahnuta djelom iz druge oblasti umjetnosti. Jadransko more bilo je antički plovni put. Vjerovatno je još kao dječaka Stanislava Živkov interesiralo kamo ovaj put vodi. Duboko je čeznuo da krene na ovo putovanje prema moru. Kada stanemo pred Stanislavove radove postaje jasno da je ovo putovanje bilo uspješno. Jasno se vidi umjetnikova fascinacija morem i valovima. Bure i nevere, valovi i bonace kao i ljepota klasične glazbe ostale su ovjekovječene slikarevim kistom. Ovjekovečene na najljepši mogući način, ovjekovečene kao jasan odraz talenta i vizuelne percepcije. Svojim petogodišnjim opusom Stanislav je dokazao da se čovjek može roditi kao slikar i da formalna slikarska naobrazba često ***de facto*** zapravo nije niti potrebna. Tim prije jer se zna da danas ima mnogo slikara koji imaju formalnu naobrazbu a da u životu nijednom nisu samostalno izlagali. Stoga je veoma pohvalno da je Stanislav imao hrabrosti da se pančevačkoj javnosti predstavi sa reprezentativnim izborom radova kojima su zajednički imenitelji more, valovi glazba i emocije. Očigledno je da je imao potpuno pravo jer izložene vedute mora, valova, barke i krajolici samo pokazuju njegovu ljubav prema obali i moru, prema Jadranu. Široki potezi kista, impresivan i bogat kolorit vjerno dočaravaju Stanislavovu fascinaciju pitomim krajolicima Jadrana, otajstvom noći te mistikom Hermana Hessea, Richarda Straussa te Ericha Wolfganga Korngolda. Vječito i vjerovatno najljepše morsko plavetnilo je plavetnilo Jadrana a najljepši abshied životu zasigurno su Vier letzte lieder (Četiri posljednje pjesme) Richarda Straussa. Ovom izložbom Stanislav nam je omogućio užitak novim viđenjem plavetnila Jadrana i otajstva noći i nagovijestio je da je njegovo vrijeme kao slikara došlo..

Lucijan Roki, konzervator

Frühling

Text by *Hermann Hesse* (1877-1962)

In dämmrigen Grüften
träumte ich lang
von deinen Bäumen und blauen Lüften,
von deinem Duft und Vogelsang.

Nun liegst du erschlossen
in Gleiß und Zier,
von Licht übergossen
wie ein Wunder vor mir.

Du kennest mich wieder,
du lockest mich zart,
es zittert durch all meine Glieder
deine selige Gegenwart!

In twilit caverns
I dreamed long
of your trees and blue skies,
your fragrance and birdsong.

Now you lie revealed
in glistening splendour,
bathed in light
like a miracle before me.

You know me once more;
you beckon me tenderly
My whole body trembles
at your divine presence.

U sumračnoj špilji
sanjao sam dugo
o tvome drveću i nebu plavome
Tvome mirisu I ptičjem pjevu

Sada ležiš otkriven
u raskošnom sjaju
okupan svjetlom
Kao otkrovenje predamnom

Upoznaješ me još jednom
slamaš me nježno
Cijelo mi se tijelo trese
Pred tvojim božanskim prisustvom

September

Text by *Hermann Hesse* (1877-1962)

Der Garten trauert,
kühl sinkt in die Blumen der Regen.
Der Sommer schauert
still seinem Ende entgegen.

Golden tropft Blatt um Blatt
nieder vom hohen Akazienbaum.
Sommer lächelt erstaunt und matt
in den sterbenden Gartenraum.

Lange noch bei den Rosen
bleibt er stehen, sehnt sich nach Ruh.
Langsam tut er die (großen)
müdgewordnen Augen zu.

The garden is in mourning.
Cool falls the rain upon the
flowers.
Summer shudders, quietly
to its end.

Leaf after golden leaf drops
down from the high acacia tree.
Summer smiles, surprised and weary
upon the dying dream of this garden.

Yet still it lingers by the roses,
longing for rest.
Then slowly closes its great
weary eyes.

Vrt nam je u žalosti
Hladnoća donosi kišu preko cvijeća
Ljeto drhti tiho prema svome kraju

Jedan za drugim, zlatno lišće pada.
Dolje sa stable visoke akacije
Ljeto se smije, iznenađeno i zabrinuto
Gledajući umirući san ovog vrta

Ipak, još se drži medju ružama
Čekajući odmor
ali tada lagano zatvara
Svoje velike umorne oči.

Beim Schlafengehen

Text by *Hermann Hesse* (1877-1962)

Nun der Tag mich müd gemacht,
soll mein sehnliches Verlangen
freundlich die gestirnte Nacht
wie ein müdes Kind empfangen.

Hände, laßt von allem Tun,
Stirn, vergiß du alles Denken,
alle meine Sinne nun
wollen sich in Schlummer senken.

Und die Seele unbewacht
will in freien Flügen schweben,
um im Zauberkreis der Nacht
tief und tausendfach zu leben.

Now that I feel the tiredness of
the day,
my deep longing shall
welcome the starlit night
as a weary child does.

Hands, cease your toiling,
head, forget about thinking,
for all my senses now
are longing to sink themselves in
slumber.

And the unguarded spirit
wants to float on free wings, so that
in the magic circle of the night
it may live deeply and a thousandfold.

Sada, kada osjećam zamor ovog dana
moje duboko biće
dočekat će zvjezdanu noć
Kao što umorno dijete čini.

Neka ruke prestanu raditi,
neka glava zaboravi misliti
jer sada sva moja čula
žude da potonu u san

Ali neobuzdan duh
želi ljeteti na slobodnim krilima
kako bi u magičnom krugu noći
Mogao živjeti dublje i hiljadu puta.

Im Abendrot

Text by *Joseph von Eichendorff* (1788-1857)

Wir sind durch Not und Freude
Gegangen Hand in Hand:
Vom Wandern ruhen wir beide
Nun überm stillen Land.

Rings sich die Täler neigen,
Es dunkelt schon die Luft,
Zwei Lerchen nur noch steigen
Nachträumend in den Duft.

Tritt her und laß sie schwirren,
Bald ist es Schlafenszeit,
Daß wir uns nicht verirren
In dieser Einsamkeit.

O weiter, stiller Friede!
So tief im Abendrot,
Wie sind wir wandermüde -
Is dies etwa der Tod?

We've gone through joy and crisis
Together, hand in hand,
And now we rest from wandering
Above the silent land.

The valleys slope around us,
The air is growing dark,
And dreamily, into the haze,
There still ascends two larks.

Come here, and let them flutter,
The time for sleep is soon.
We would not want to lose our way
In this great solitude.

O vast and silent peace!
So deep in twilight ruddiness,
We are so wander-weary -
Could this perchance be death?

Skupa smo prošli kroz radost i tugu
Hodajući skupa ruku pod ruku
Sada se odmoriti moramo
Od lutanja iznad tihe zemlje..

Doline se uzdižu svud oko nas
Dok zrak postaje sve tamniji.
I pospano, leteć ravno u izmaglicu
Lagano se u nebo još dižu dvije ševe

Dođi k meni i pusti ih letjeti
Vreme spavanja nam se bliži
Nećemo željeti da izgubimo naš put
U ovoj veličanstvenoj osami

Pozdravimo veličanstveni i tihi mir
Tako dubok u rumenilu sutona
Toliko smo umorni od lutanja svijetom,
Nagovještava li to možda smrt?

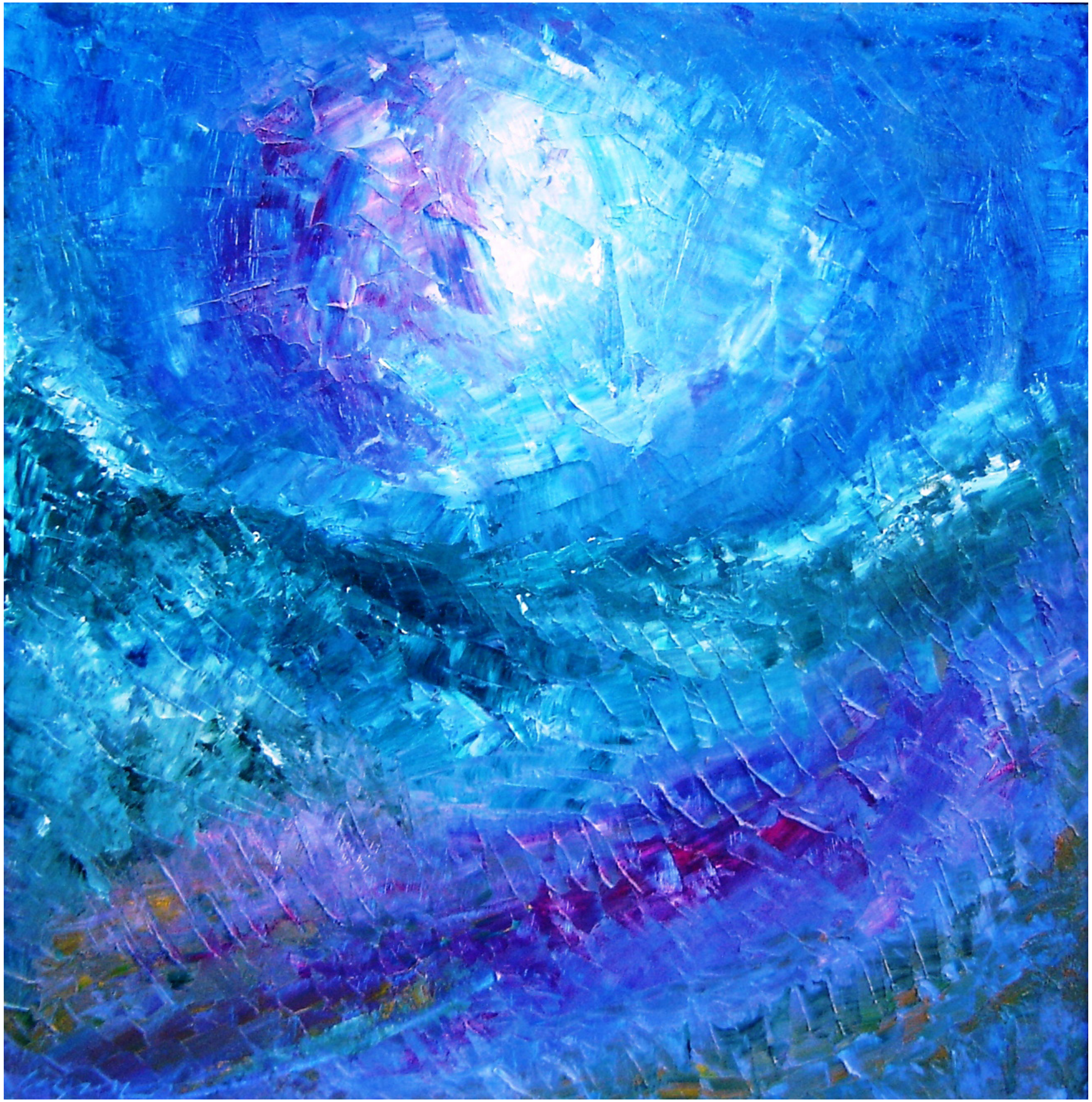
Twighlights last gleaming

La Montagna dell cristallo

Harz

Aspalatos

The deep

Golgota

The big Wednesday

Hoste u magli

Sveto trojstvo (Trebinje 2009.)

Montagna

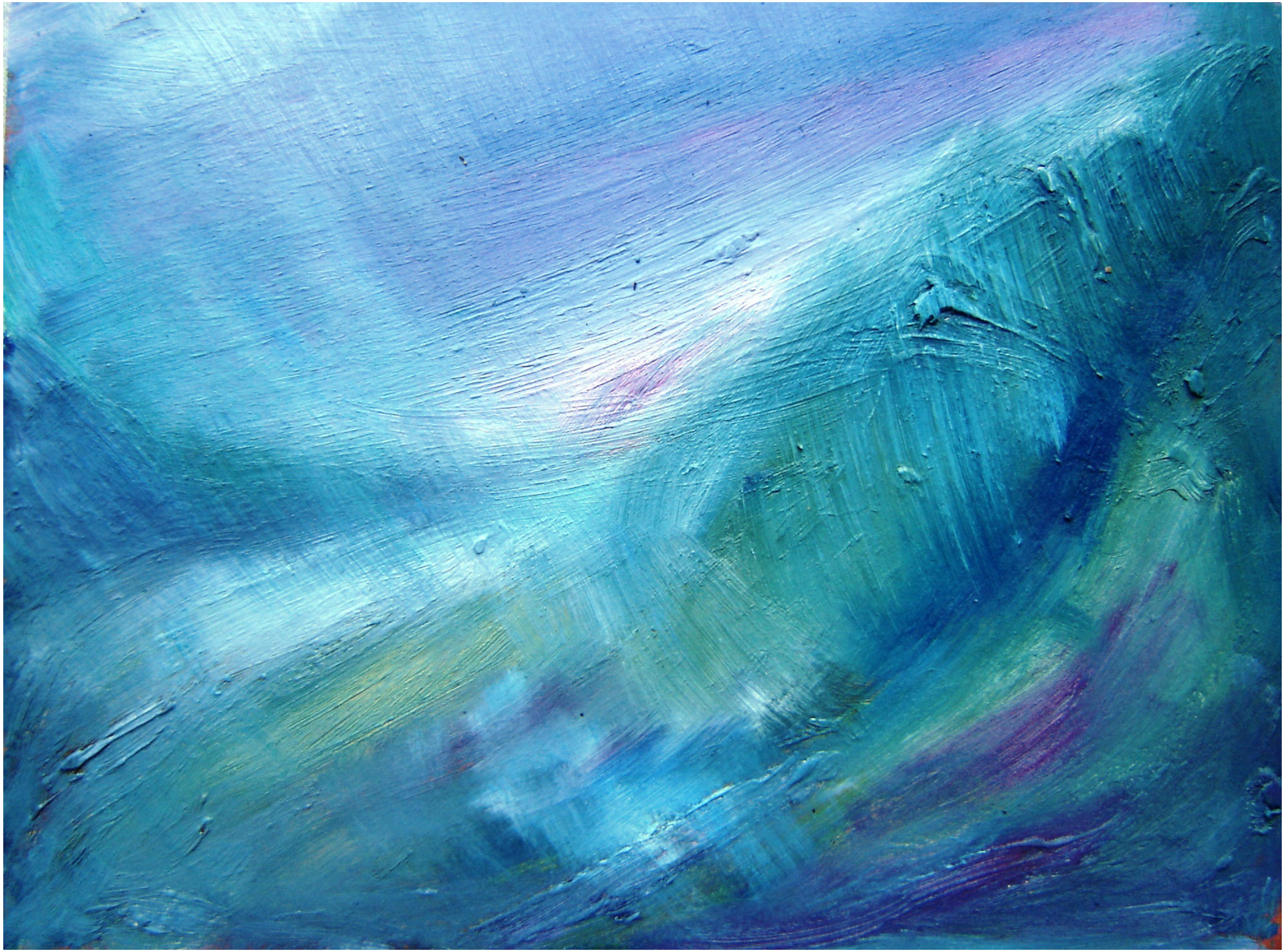
Gde Dunav silu gubi

Bretagna

Oluja na Visu

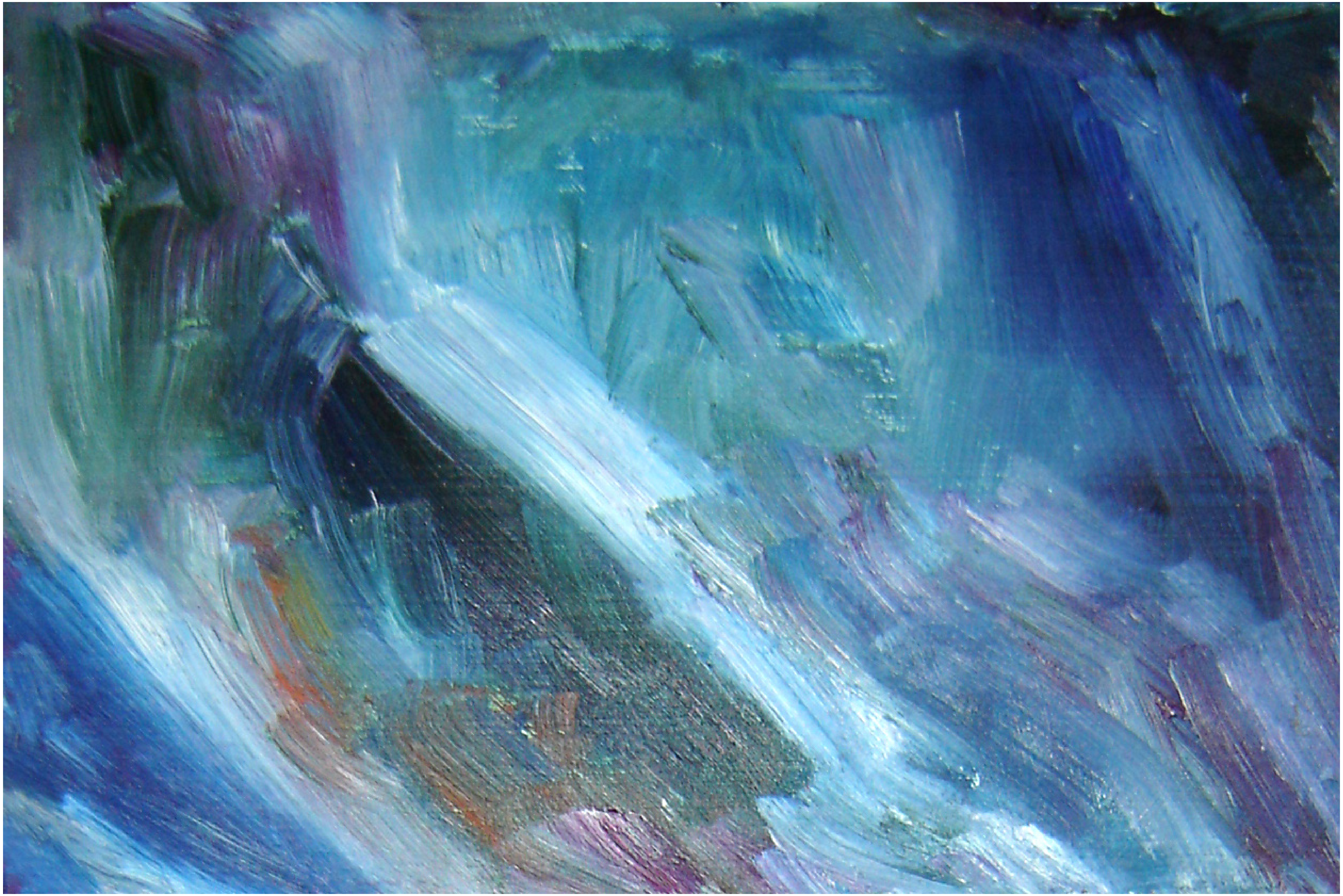
Komiška vala

Svetac

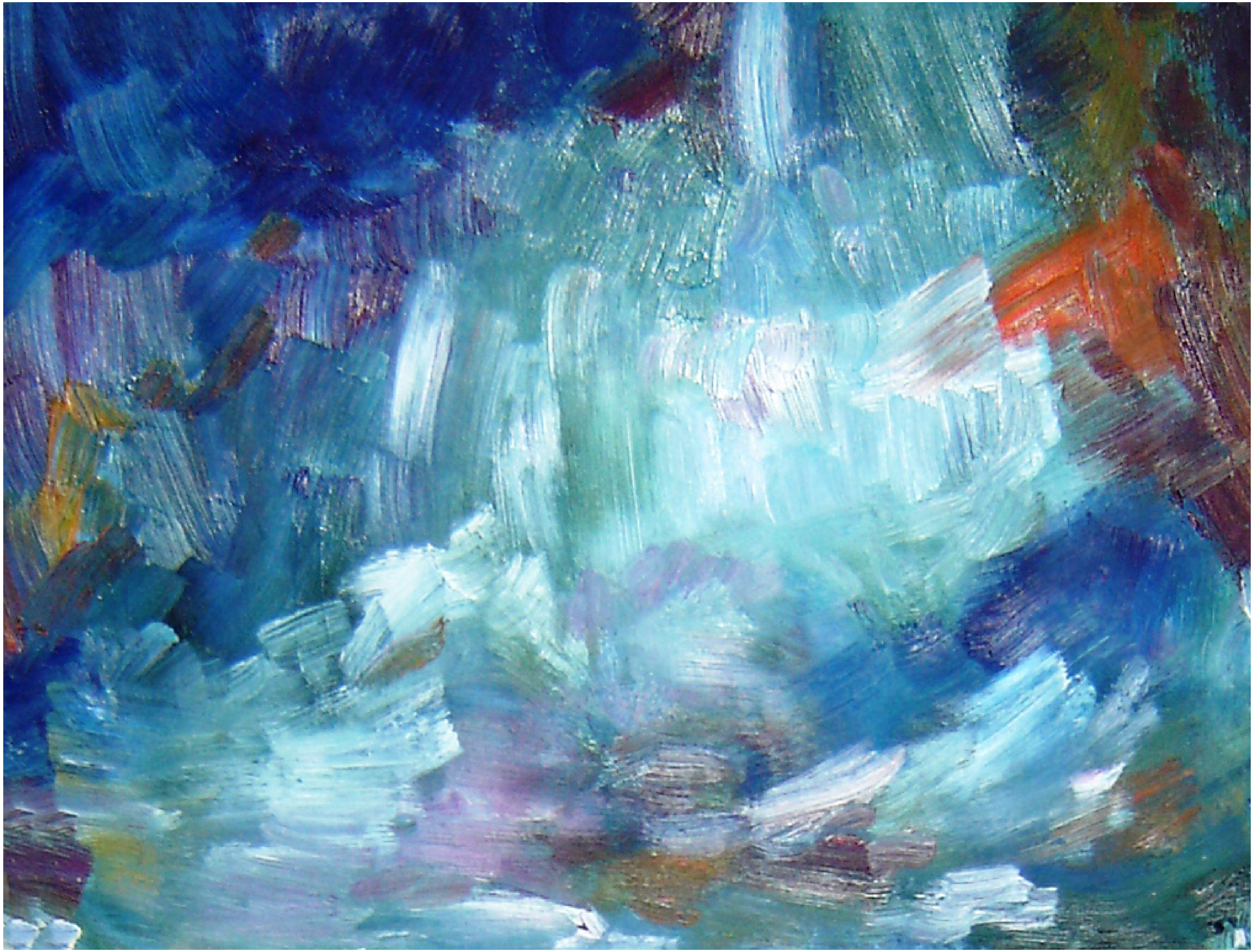
Slapovi 2

Gorsko jezero

Slapovi 1

Slapovi zimi

U krasu

Još jedna nevera na Visu

Jutro posle

Maglovito jutro

Lavina

L altra notte sull fondo di mare

Tajanstveno ostrvo

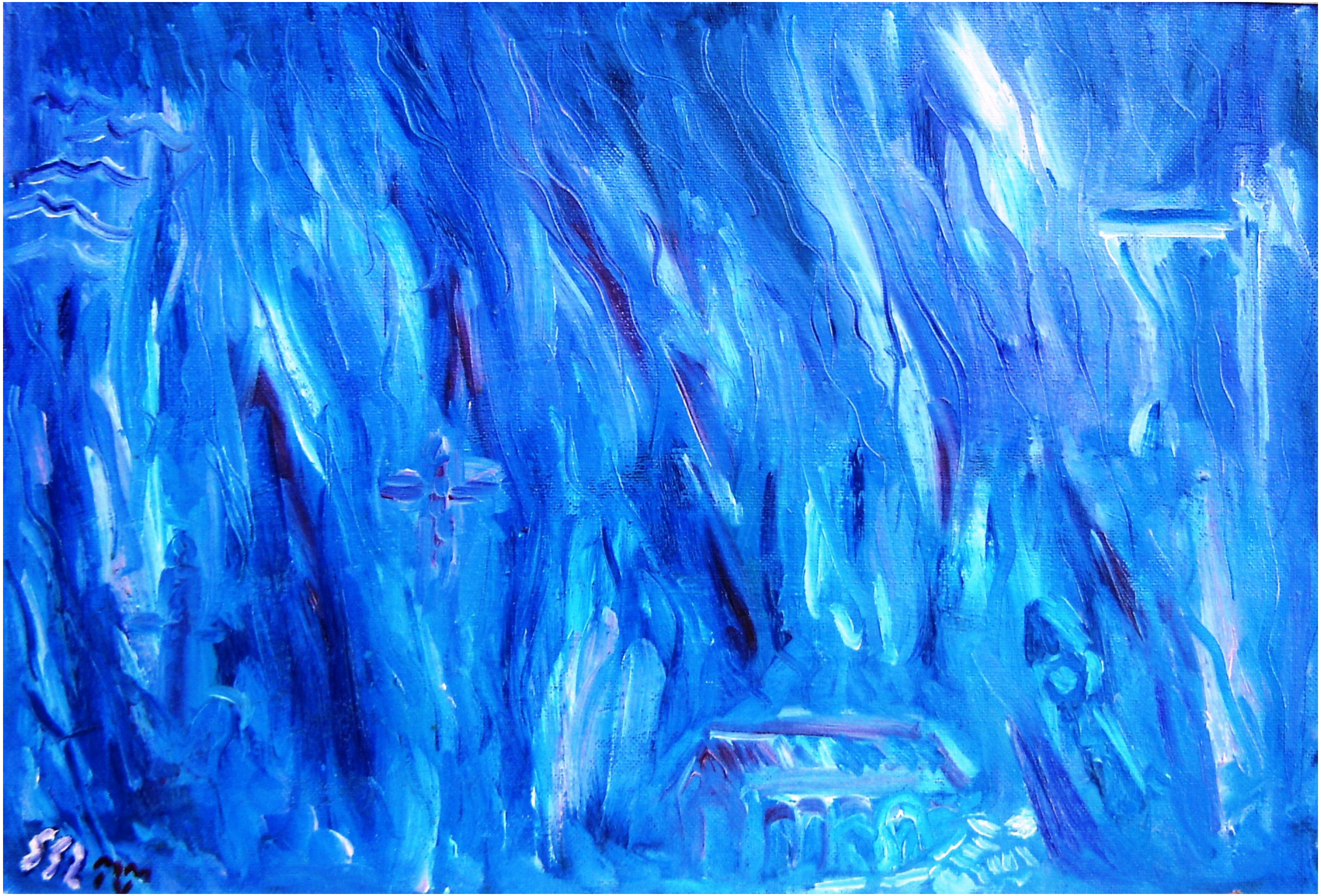
Regata u zoru

Kninska tvrđava u suton

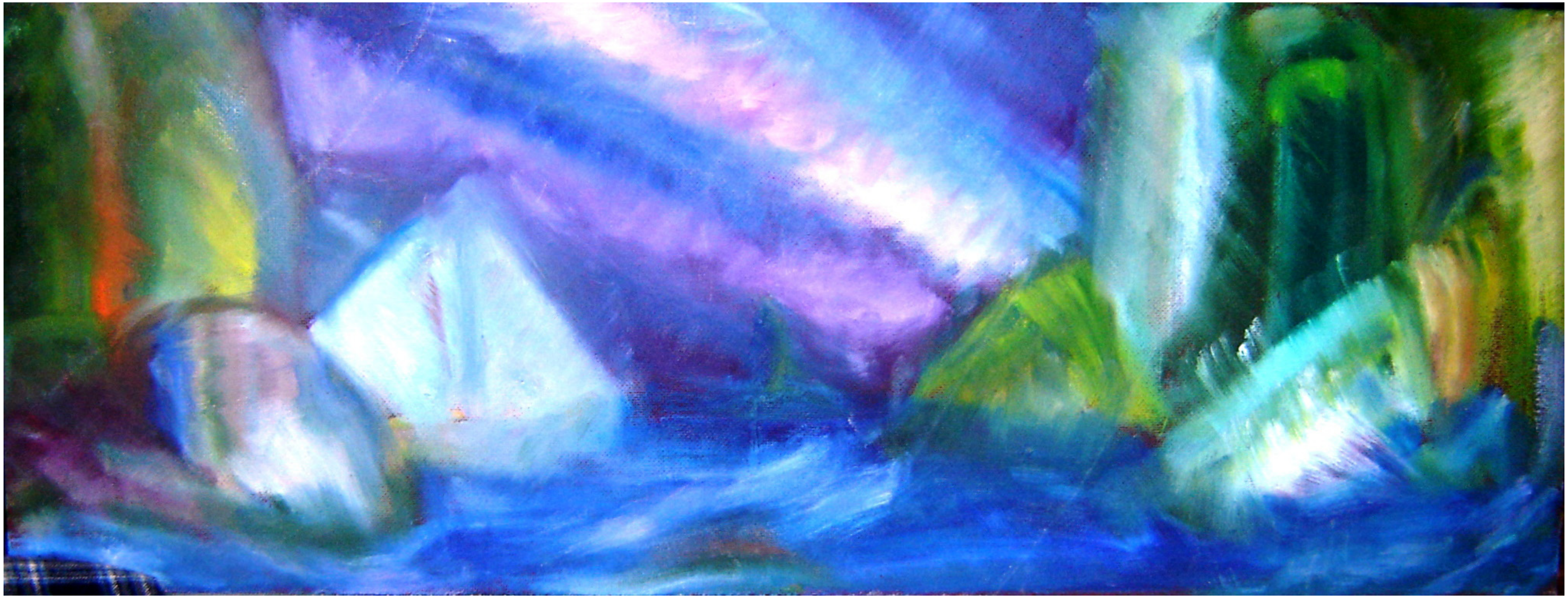
Giselle atto 2

Sunset

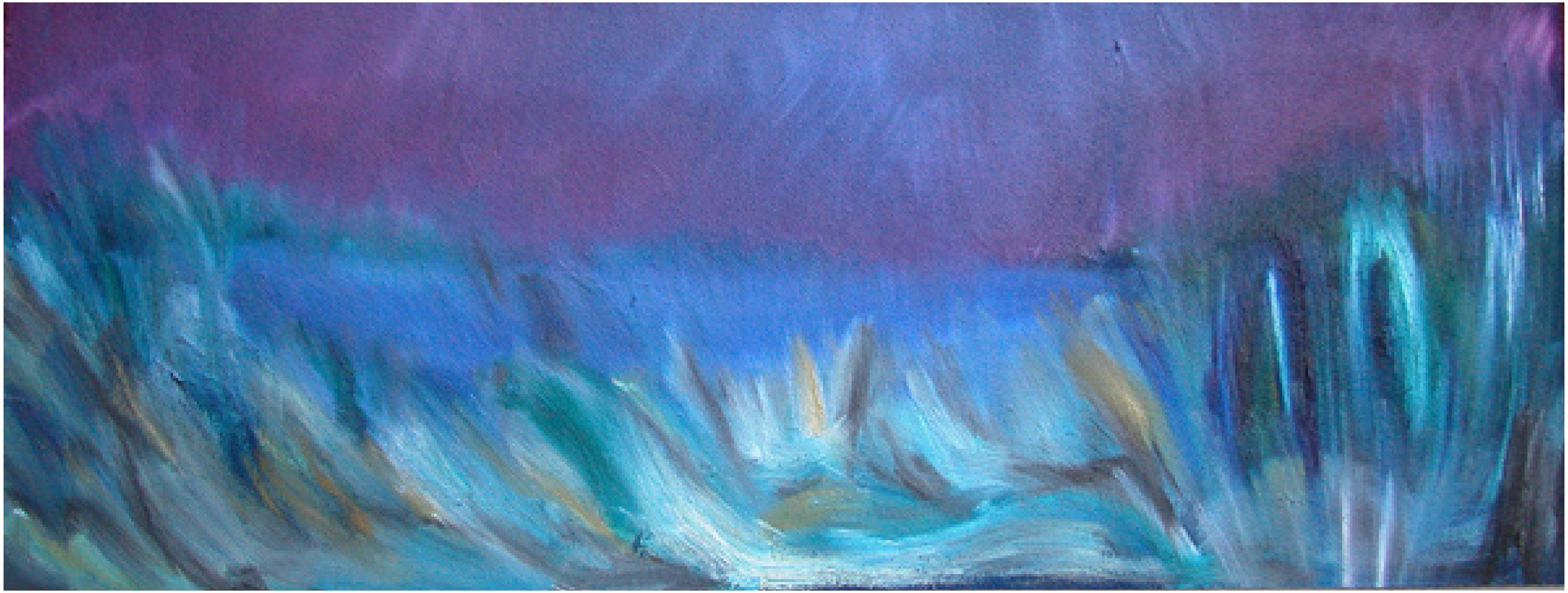
At the end

Bura na Komiži

Night at Seget

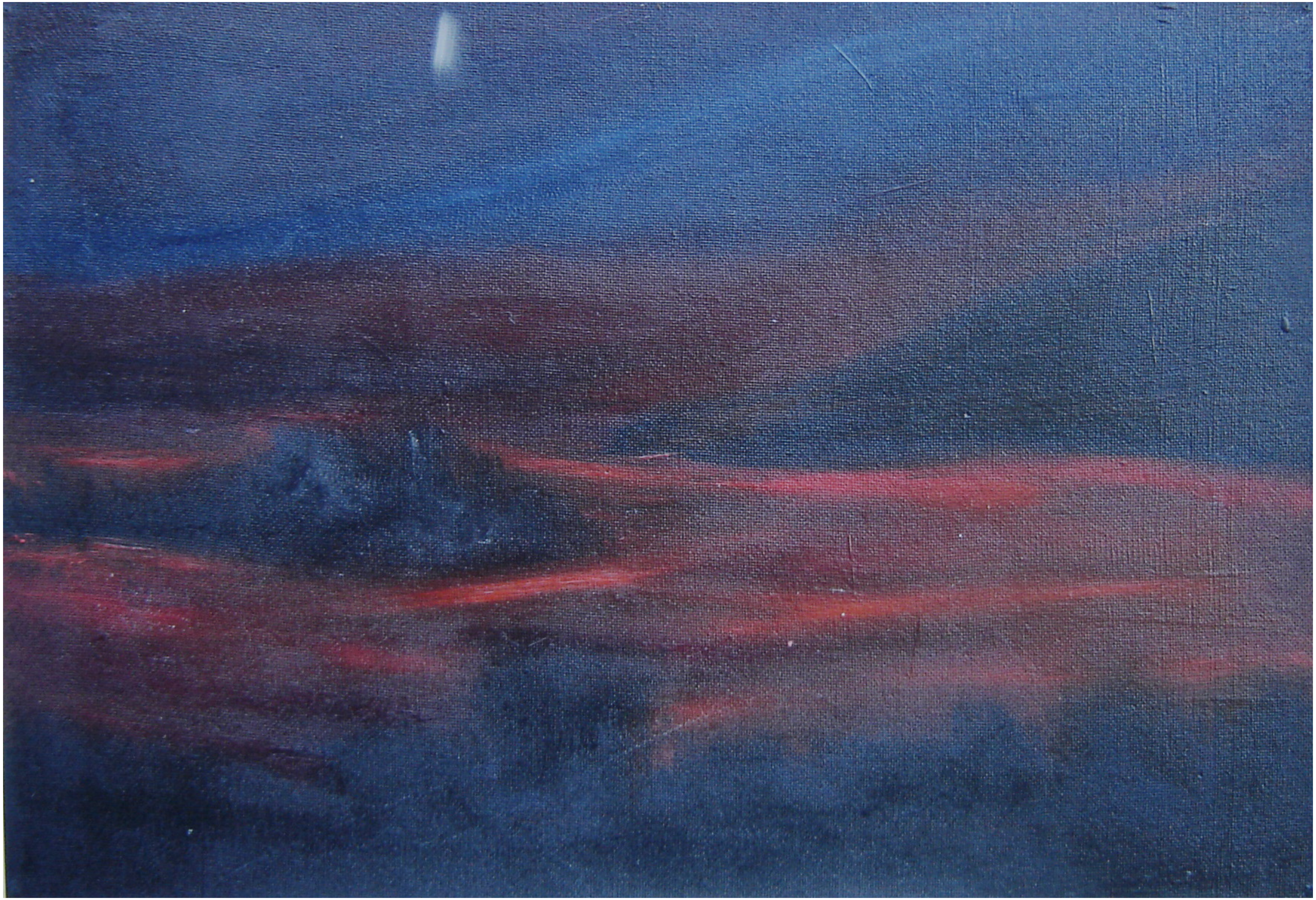
Ribarsko selo

Utopljenica

Viški zaliv

Vis dream

Shangri la (hommage Benčo Obreškov)

Die Totte stadt

Glück, das mir verblieb
Rück zu mir, mein treues Lieb.
Abend sinkt im Haag-
Bist mir Licht und Tag.
Bange pochet Herz an Herz-
Hoffnung schwingt sich himmelwarts.

Wie wahr ein traurig lied,
Das Lied von treuen Lieb,
Das sterben muss.
Was haben sie?
Ich kenne das Lied,
Ich hort es oft in jungen
In schoneren Tagen...
Es hat noch eine Strophe-
Weiss ich sie noch?

Nach auch Sorge trüb,
rück zu mier, mein treues Lieb.
Neig dein blass Gesicht-
Sterben trennt uns nicht.
Musst du einmal von mir gehn,
glaub, es gibt einauferstehn.

Ein Traum hat mir der traum zestort,
ein Traum der bittren Wirklichkeit
der Traum der phantasie.
Die toten schicken solche Traume
Wenn wir zu viel mit,
und in ihnen leben.
Wie weit soll unsre Trauer gehn,
wie weit darf sie es,
ohn'uns zu entwurzeln?
Schmerzlischer Zwiespalt des Gefuhls

Glück, das mir verblieb,
lebe wohl, mein treues Lieb.
Leben trennt von Tod-
Grausam Machtgebot.
Harre mein in lichten Höhn-
Hier gibt es kein auferstehn

Joy sent from above,
hold me close,my faithful love,
Darkness ends the day,
you will light my way.
Fear is throbbing in our hearts,
hope is rising heavenward.

How true, a sad song.
It is a song of a true beloved
Who soon must die.What troubles you?
I know the song
I heard it often
In younger and happier days.
It has another verse, how did it go?

Joyful days may flee,
dearest love, stay close to me.
Time will pass away,
but true love will stay.
Though we have to part in pain,
yonder there we'll meet again.

A dream destroyed my dream of love,
the dream of bitter reality.
destroyed the dream so dear to me
The dead send dreams like that
To haunt us if we don't let them find
Peace in their slumber.
How long shall we then mourn for them,
how long must we grieve.
We who go on living ?
It is a bitter dilema we must face.

Joy sent from above,
fare thee well, my faithful love.
Life and death must part,
heart is torn from heart.
Wait for me in heaven's plain,
on earth we shall not meet again.

Radost si poslata sa neba,
Stisni me čvrsto moja vjerna ljubavi.
Tama završava ovaj dan,
Ti ćeš mi osvijetliti put.
Strah otkucava u našim srcima,
Nada se uzdiže prema nebu.
Istinski tužna pjesma,

To je pjesma o stvarnoj ljubavi
Koja uskoro mora umrijeti.
Poznam tu pjesmu,
Slušao sam je često
U mlađim i sretnijim danima.
Ima još jedan stih, kako ono beše?

Sretni dani mogu proći
Najdraža ljubavi, ostani kraj mene.
Vrijeme može proći
Ali prava ljubav će ostati.
Iako se moramo rastati sa bolom,
Nema sumnje da ćemo se ponovno sresti.

San je uništio moj san o ljubavi,
San gorke stvarnosti
Uništio je meni tako drag san.
Mrtvi šalju snove poput toga
Da nas proganjaju dok ih ne pustimo da pronađu
Mir u svom počivanju.
Koliko dugo ih trebamo žaliti
Koliko dugo moramo biti u bolu?
Mi koji nastavljamo živjeti?
To je gorka dvojba koju moramo riješiti.

Radost si poslata sa neba,
Želim ti dobro moja vjerna ljubavi.
Život i smrt moraju se rastati,
Srce je otrgnuto srcu.
Počekaj me na nebeskim visinama,
Na ovom svijetu nećemo se više sresti.

USPOMENI MOG OCA